

Meg kell védenünk a keresztény kultúrát

2017 december 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Orbán Viktor ünnepi üzenete.

A keresztény világ nagy ünnepét, Krisztus urunk születését várjuk. A várakozás csöndjében följebb emeljük tekintetünket, eloldódunk a hétköznapi gondoktól, tágabbra nyílik a lélek horizontja. Ebben a különleges állapotban végezhetjük el az év végi számvetést, és gondolhatjuk újra, hogy mi dolgunk lesz a következ? évben a világon.

Mi, európaiak – bevallva, bevallatlanul, tudottan vagy tudatlanul – Krisztus tanítása szerint berendezett kultúrában élünk. Ideidézem Antall József néhai miniszterelnökünk ismert mondását: Európában még az ateista is keresztény. Mi, magyarok joggal tekintünk magunkra keresztény nemzetként. Anyanyelvünk, amelyen keresztül megértettük és alakítottuk a valóságot, nem rokonított egyetlen más európai nemzettel sem. Ennek értékes következménye is van.

Babitstól tudjuk, keletr?l hozott jellemünk és a keresztény nyugati kultúra találkozásából született a magyar szellem. S abból pedig a magyar világlátás és észjárás, tehetjük hozzá. De sok nehézséget, értetlenséget, magányosságot és id?nként az idegenség életérzését is okozta. Mindazonáltal keresztény mivoltunk, él? hitünk megtartott ezer esztend?n át Európa közepén. Ezért vállalhatjuk mind a mai napig anyanyelv? kultúránkat, és büszkék vagyunk arra, hogy nemzetünk évezredes teljesítményével hozzájárultunk Európa fölemelkedéséhez.

Márk evangéliuma szerint Krisztus második parancsolata így hangzik: „Szeresd felebarátodat, mint magadat.” Mostanában sokat emlegetik Európában ezt a krisztusi parancsot. Azt akarják ezzel szemünkre hányni, hogy bár kereszténynek valljuk magunkat, mégsem akarjuk, s?t nem is engedjük, hogy más földrészr?l érkez? milliók betelepülhessenek Európába.

Elfelejtkeznek azonban a parancsolat második felér?l. Márpedig a tanítás két részb?l áll: szeretnünk kell a felebarátainkat, de szeretnünk kell önmagunkat is. Önmagunkat szeretni azt is jelenti, hogy vállaljuk és óvjuk mindazt, amik és akik vagyunk. Önmagunkat szeretni azt jelenti, hogy szeretjük hazánkat, nemzetünket, családunkat, a magyar kultúrát és az európai civilizációt. Ezek között a keretek között kibontakozott és bontakozhat ki újra és újra a mi szabadságunk, a magyar szabadság.

Évszázadokon át úgy éltünk, hogy tudtuk: a magyar szabadság egyben Európa szabadságának is záloga. Ezzel a küldetéstudattal álltuk a sarat az Oszmán Birodalom hódításakor, ez adott kardot Pet?fiék kezébe, és ez adott bátorságot a pesti srácoknak is. Alaptörvényünk így mondja ezt: „Büszkék vagyunk arra, hogy Szent István királyunk ezer évvel ezel?tt szilárd alapokra helyezte a magyar államot, és hazánkat a keresztény Európa részévé tette. Elismerjük a kereszténység nemzetmegtartó szerepét.”

Amikor meghúzzuk önazonosságunk határait, akkor a keresztény kultúrát jelöljük meg büszkeségünk és fenntartó er?nk forrásaként. A kereszténység kultúra és civilizáció. Benne élünk. Nem arról van szó, hányan járnak templomba, vagy hányan imádkoznak ?szintén. A kultúra a mindennapok valósága. Ahogy beszélünk, viselkedünk egymással, amilyen távolságot tartunk egymástól, ahogy közeledünk egymáshoz, ahogy belépünk ebbe, és ahogy eltávozunk ebb?l a világból. Az európai emberek számára a keresztény kultúra határozza meg hétköznapi erkölcseinket. Határhelyzetekben ez ad nekünk mércét és irányt. A keresztény kultúra igazít el bennünket az élet ellentmondásai között. Meghatározza fölfogásunkat az igazságosság és az igazságtalanság mivoltáról, a férfi és n? viszonyáról, a családról, a sikerr?l, a munkáról és a becsületr?l.

A mi kultúránk az élet kultúrája. Kiindulópontunk, életfilozófiánk alfája és ómegája az élet értéke, minden személy Istent?l kapott méltósága – enélkül az „emberi jogokat” és hasonló modernkori képz?dményeket sem tudnánk értékelni. Ezért is kérdéses számunkra, vajon exportálhatók-e másfajta pillérekre épült civilizációk életébe.

Az európai élet fundamentumai most támadás alatt állnak. Az európai élet magától értet?d?sége került veszélybe; azok a dolgok, amikre nem kell reflektálni, csak cselekedni kell ?ket. A kultúra lényege éppen abban áll, hogyha nem magától értet?d?, mi, emberek elveszítjük a fogódzóinkat. Nem lesz mibe kapaszkodni, nem lesz mihez igazítani az óránkat, és tájolni az irányt?nket. Függetlenül attól, hogy járunk-e templomba vagy sem, s ha igen, melyikbe járunk, nem akarjuk, hogy a szentestét csak behúzott függönyök mögött ünnepelhessük, nehogy megsértsük mások érzékenységét.

Nem akarjuk, hogy a karácsonyi vásárainkat átnevezzék, azt meg végképp nem akarjuk, hogy betonkockák mögé kelljen hátrálni. Nem akarjuk, hogy megfosszák gyermekeinket a Mikulás- és angyalvárás örömeit?l. Nem akarjuk, hogy elvegyék t?lünk a feltámadás ünnepét. Nem akarjuk, hogy aggodalom és félelem kísérje az ünnepi istentiszteleteinket. Nem akarjuk, hogy az újévet köszönt? tömegben zaklassák asszonyainkat, lányainkat.

Mi, európaiak, keresztények vagyunk. Mindez a miénk, így élünk. Számunkra eddig természetes volt, hogy Jézus megszületik, kereszthalált hal érettünk, majd feltámad. Ünnepeink számunkra magától értet?d?ek, és azt várjuk t?lük, hogy értelmet adjanak a hétköznapjainknak. A kultúra hasonlít az emberi test védekez?rendszeréhez: amíg m?ködik, addig észre sem vesszük. Akkor t?nik fel és válik fontossá számunkra, amikor meggyengül. Amikor kereszteket kiretusálnak, amikor II. János Pál pápa szobráról el akarják távolítani a keresztet, amikor azt akarják,

hogy változtassunk ünnepeink rendjén, akkor minden jóérzés? európai polgár felhördül. Azok is, akinek kereszténysége – ahogy azt Juhász Gyula telibe találta – „csak szenteltvizes pogányság csupán.” De még az is, aki, mint Oriana Fallaci, „ateista keresztényként” félti Európát.

Ma életünk, világberendezésünk alapjait célozza a támadás. Európa immunrendszerét szándékosan gyengítik. Azt akarják, hogy ne azok legyünk, akik vagyunk. Azt akarják, hogy váljunk azokká, akik nem akarunk lenni. Azt akarják, hogy keveredjünk össze más világból érkezett népekkel, és az összekeveredés problémamentessége érdekében változzunk meg. A karácsonyi gyertyák fényénél jól látható, hogy amikor a keresztény kultúrát támadják, akkor Európa megszüntetésére is törekednek. El akarják venni t?lünk a saját életünket, és valami olyanra akarják cseréltetni velünk, ami nem a mi életünk. Az eddigi életünkért cserébe egy új, felvilágosultabb életet ígérnek. Ez azonban utópia, nem a valóságos életb?l, hanem elvont, absztrakt filozófiai okoskodásból párolták le. Az utópiák álmok, amelyek lehetnek csodálatosak, ezért vonzók, de épp olyan kuszák, kiismerhetetlenek, homályosak és értelmetlenek, mint az álmok. Nem lehet bennük sem élni, sem eligazodni.

Nem állíthatjuk, hogy a keresztény kultúra a legtökéletesebb. A keresztény kultúrának éppen ez a kulcsa: tudatában vagyunk a tökéletlenségnek, a saját tökéletlenségünknek is, de megtanultunk ezzel együtt élni, ebb?l ihletet meríteni és felhajtóer?t nyerni. Éppen ezért törekszünk évszázadok óta mi, európaiak, arra, hogy jobbá tegyük a világot. A tökéletlenség adománya ugyanis éppen abban áll, hogy van lehet?ségünk javítani. Ezt a lehet?séget is el akarják venni t?lünk azok, akik egy szép, új, kevert világ ígéretével most le akarják bontani mindazt, amiért ?seink – ha kellett – a vérüket is adták, és amit nekünk éppen ezért kötelességünk örökül hagyni.

Egy id?re feledésbe merült, de manapság egyre gyakrabban hallom újra, hogy az Európai Unió alapító atyái hatvan esztend?vel ezel?tt megjelölték az irányt. Európa keresztény lesz, vagy nem lesz, mondta Robert Schuman. A 2017-es év történelmi feladat elé állította az európai országokat. Az európai szabad nemzeteknek, a szabad polgárok által választott nemzeti kormányoknak új feladatuk adódott: meg kell védenünk a keresztény kultúrát. Nem mások ellenében, hanem saját magunk, családjaink, nemzetünk, országaink és a „hazák hazája”, Európa védelmében.

2017-ben azt is láthattuk, hogy az európai országok vezet?i különböz?képpen állnak a feladathoz. Vannak, akik szerint ez a probléma nem létezik. Mások úgy vélik, hogy ez maga a haladás. Megint mások az önfeladás útjára léptek. Vannak olyanok is, akik ölbe ejtett kézzel várják, hogy majd valaki megoldja helyettük ezt a feladványt. Magyarország ezeréves történelme bizonyítja, hogy mi nem ilyenek vagyunk. Mi más utakon járunk. A mi kiindulópontunk mindig is az volt, hogy jogunk van a saját életünkhöz. És amikor volt er?nk hozzá, akkor meg is védtük ezt a jogot. Ezért dolgozunk évek óta azért, hogy Magyarország meger?södjön, és végre ismét a saját lábára állhasson.

A 2018-as évre tekintve annyit mondhatunk, hogy amíg a nemzeti kormány áll az ország élén, addig okosan, szelíden, de megalkuvás nélkül dolgozunk azért, hogy hazánk keresztény kultúrájú és magyar ország maradjon. És mindent megteszünk annak érdekében, hogy Európa is megmaradjon európainak.

Boldog karácsonyt mindenkinek!

írta: Orbán Viktor

www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló